

శ్రీ తువ్యూహోన్నుంచి ఆ
జంట తమ ప్రాణాలను
ఎలా దక్కించుకున్నారు?

అక్క ఇల్లు

రంగడు ఏడుస్తున్నాడు.

ఔను విజ్ఞంగా, రంగడు విజంగానే ఏడుస్తున్నాడు. దేవునిమీద ఒట్టు. రంగని కళ్లు కుండపోతగా కన్నీటిని ప్రవిస్తూనే వున్నాయి .

ఐతే! రంగడు ఏడవడం అదేదో ప్రపంచ వింత ఐనట్లు అంత ప్రత్యేకంగా చెప్పడం దేనికి?

ప్రతి మనిషికి ఏదో సన్నివేశాలు జీవితంలో ఖచ్చితంగా ఎదురవుతాయికదా! కనీసం రెండుసార్లయినా ప్రతిమనిషి ఏద్యాలిగా...

మొదటిసారి తను జన్మించినప్పుడు... రెండవసారి తనవాళ్లు మరణించినప్పుడు...

ఐతే!

రంగని ఏడుపు ఆ రెండు సన్నివేశాలకు సంబంధించినది కాదు. సోతే , రంగని ఏడుపు విజంగా ఆలోచించాల్సిన విషయం. ఎందుకంటే...

అక్కడి భూస్వామి ధర్మారావు, రంగడు ప్రత్యక్షంగా చూస్తున్నప్పుడే వాని తల్లిని మానభంగం చేసినప్పుడు, ఆ తల్లి "ఒరే నీమదా! నా పిల్లల ఉసురు తగిలి చస్తావ్. నన్ను ఒదిలిపెట్టరా" అని కంటికి మింటికి ఏకధారలా ఆక్రోశించినప్పుడు... రంగని కంట కన్నీరు రాలేదు.

ఈ విషయం తెలుసుకున్న రంగని తండ్రి ధర్మారావుపై చేతిలోని కొడవలినెత్తగా ఆతని ముసులు రంగని ప్రత్యక్షసాక్షిగాచేసి ఆ శరీరాన్ని ఫుట్ బాల్ ఆడుకున్నప్పుడూ...

రంగని కంట కన్నీరు రాలేదు.

అదే భూస్వామి ఆగ్రహానికి గురై తన ఇల్లు ఓ అర్ధరాత్రి విశృంభంగా ప్రపంచంలో

అన్ని పాపాలకు సాక్షిగా రోదిస్తూ మంటల రాలేదు.

తల్లి ఆ ఇంటిని కబళించి... రంగని చెల్లెల్ని
సజీవ దహనం చేసినప్పుడూ...

అప్పుడుకూడా రంగని కంట కన్నీరు

ఔను రాదుకూడా!

కళ్లముందు జరిగే దుర్ఘటనలన్నీ వేదన
లా పేరుకుని కళ్లలో నిలిస్తే, నిస్సహాయత

కళ్లనీళ్లకు అడ్డుగా గోడకట్టుకున్నాయ్ కాబ
ట్టే వాని కళ్లు వీటిని రానీయవ్.

వాని పెదవులు నవ్వును చూపించవ్.

ఆ ఊర్లోని కొండలు, గుట్టలు వాటిలో
రంగడు ఒకడు అంటే...

అతనూ! ఓ బండ!!

అలాంటి రంగడు

ఇప్పుడు ఏడుస్తున్నాడు...

ఇన్ని రోజుల తన వేదనవంతా ఇప్పుడే
బయటకు కక్కేస్తున్నట్టు ఎవరూ ఆసలేనం
తగా ఏడుస్తున్నాడు.

బడబాగ్నినుండి బయటకు వచ్చిన తుఫా
న్ లా...

ఐతే! ఇంతకీ వాని ఏడుపుకు
కారణం...

ధర్మారావు అరాచకాలైతే కాదు....ఎందు
కంటే విధిలేక అతని దగ్గరే పనిచేస్తున్న
రంగనికి అవన్నీ కొట్టినపిండి.

ఐతే! వాని ఏడుపు మరింకే కారణమైనా
వుందా?

లేకేం! బ్రహ్మాండంగా వుంది.

అది.

ఎంకీ!

ఔను, అది నండూరి ఎంకీలాంటిదే.

కిన్నెరసాని పాటలాంటిదే.

వసంతకాలంలో కొత్త చిగురు తొడు
క్కున్న కొమ్మమీద కూర్చుని కొత్తరాగాలు
పాడాలనుకున్న కోయిల లాంటిది.

పదహారణాల పల్లెపడుచు.

బాపు కుంచెను వెక్కిరించే నేర్పుగల
జాణ. అన్ని శృతులనూ పలికించగల వీణ.

మొండి రంగని గుండెనిండా మానవత్వ
పు సన్నాయిలను పలికించి వాణ్నో మనిషిగా

మార్చిన స్తీరత్నం...

అలాంటి ఎంకీఅంటే రంగనికి ప్రాణం...

ఎలాంటి రంగడైనా ఎంకీకి ప్రాణమే...

“ప్రేమ” అనే కమ్మని భావనను వాని
హృదయంలో, వాని నరనరంలో ప్రతి
వోటా నింపి...

తద్వారా వానినో మనిషిగా... ఆ తరువా
త వానినో ప్రేమికునిగా మార్చిన ఓ గొప్ప
వ్యక్తి.

ఆ పల్లెలో ప్రతి వ్యక్తి తల్లొనూ వాలికలా
మారిన పడుచు. అన్నింటల్లో అన్ని విషయా
ల్లో అందరికీ సహాయపడే వనిత.

చక్కవైనదేకాదు, చదువుకున్నది, తెలివై
నది...

ఆ పల్లె యువకుల కలల్లో సర్వస్వమైపో
యినదీ ఎంకీ...

అలాంటి ఎంకీ...

రేపో ఎల్లండో రంగని భార్యస్థావంలో
విల్పుండబోయే ఎంకీ...

నేడు,

ధర్మారావు మేనల్లుడు శంకరం ఆకలి
కోరల్లో చిక్కుకుని, అమానుషమైన సంఘ
టన జరగబోయే విమిషంలో—

తన తెలివితో, అతనికి మాయమాటలు
చెప్పి తప్పించుకుని వచ్చింది.

అదే!

ఇప్పుడు రంగని ఆవేశానికి కారణం...

ఎందుకంటే ఇప్పుడు వాడు మనిషి... ఆ
ఆవేదనే, ఆ ఆక్రోశమే, ఆ నిస్పృహయతే
కన్నీళ్లరూపంలో బయటకు వెళ్లగక్కబడింది.

ప్రస్తుతం:

గండ్రగొడ్డలి చేతపట్టుకున్న రంగడు
ముమ్మూర్తులా పరశురామునిలా ఊగిపోతు

వాడు.

"నాయారీ! ఈ ఒక ఒక వేటులో వాని తల నేలమీద ఎగిరి కిందపడాల! థూ! నీతీ న్యాయం లేని మడుసులు. ఒక తల్లికీ తండ్రికీ పుట్టని దొంగ ముం...."

ఎంకి బలవంతంగా, అతి కష్టంగా ఆపుతోంది వాణ్ణి....

"వద్దు! మావా తొందరపడకు. వాణ్ణి చంపడం నీకు కష్టమైన విషయమేమీ కాదు! కానీ ఆ తరువాత జరుగబోయే విషయాల గురించి ఆలోచించు. నీకేదైనా జరిగితే నేను బతకగలనా?"

"అంటే! వాణ్ణి అలాగే వదిలేయ్యమంటావా?"

"ఓ! ఆ నీచుణ్ణి అలాగే వదిలేయనిస్తానా, అదనుచూసి పదునుచూసి దెబ్బతీయాలి మావా" అని లక్ష రకాలుగా చెప్పి వాని అవేశాన్ని కొంతవరకు తగ్గించగలిగింది ఎంకి.

"షాదీకే బాద్ క్యా క్యాహూవా" అన్న

రోజూ పాటకు హావ్ వేస్తూ స్నానం చేస్తోంది ధర్మారావుకూతురు 30సంవత్సరాల నీరజ.

ఆస్తికోసం భర్తను బెడ్ రూమ్ లోనే చంపించిన దొడ్డ ఇల్లాలు. ఆ ఆస్తిని తండ్రి ఆస్తిలో కలిపి తండ్రితోనే పుంబున్న అందగత్తె.

అలాంటి నీరజ ఇప్పుడు మగవాడి అవసరంలో వుంది. ఆ క్షణలో ఆకలి గడ్డకట్టుకుపోయి గుట్టలా మారింది. అలాంటి నీరజ మనస్సులో ఇప్పుడు కదులున్న ఒక ఒక వ్యక్తి రంగడు.

మోటువాడైనా, మొండివాడైనా, కండలుతిరిగిన మనిషి, విశాలమైన గుండెలుకల మిస్టర్ ఇండియాలాంటి పర్సనాలిటీ.

పనివాడైనా, పరువాలు విహారం చేస్తున్నవాడు.

వెంటనే ఆతన్ని పిలిచింది.

"రంగా... రంగా"

"ఆ వస్తున్నానమ్మగోరూ" అంటూ

పరుగున వచ్చాడు రంగడు.

నేరం

జైల్లో జైదీల భోజనాల వేళ.

"ఛ... ఛ... ఇది అన్నమా పాదా... అన్నంలో ఇంత అన్యాయంగా రాళ్లు కలిశాయేమిటి"

"అది నరే... ఇంతకూ సువ్వం నేరంమీద జైలుకొచ్చావు"

"దియ్యంలో రాళ్లు కలిపినందుకు"

— కె.వి.మధుసూదనరావు (కాకినాడ)

“ఒరేయ్. అక్కడ టవల్ మర్చిపోయాను కాస్త ఇలా తెచ్చివ్వరా” గోముగా అడిగింది.

టవల్ తెచ్చిన రంగణ్ణి తెలివిగా లోపలికి లాగింది నీరజ.

“ఇదేంటండమ్మగోరో! అయ్ గారు సూత్రే నన్ను సంపేతారు” వణికిపోతూనే అన్నాడు రంగడు.

“అంటే అయ్ గారు చూడకుంటే పర్లేదనేగా!” తన జోకుకు తనే నవ్వుతూ అంది నీరజ.

అప్పుడు ఎంకి మాటలు తక్కున గుర్తుకు వచ్చాయ్ రంగనికి.

“మానా! దాని కళ్లల్లో నీ పట్ల కోరిక కొట్టొచ్చినట్టు కనపడింది నాకు. ఎప్పుడో నీ ముందు తను బయపడకపోదు. అప్పుడు దాన్ని ఆ రాతి మామిడితోటలోని గెస్ట్ హౌస్ కు రమ్మని చెప్పు”

వెంటనే తక్కున అన్నాడు రంగడు.

“ఒద్దమ్మగోరో! ఇక్క ఇలా బాగుండదు గానీ తనురు కొంచెం చీకటిపడ్డాక అలా మన తోటవైపుకు రండి. అక్కడే వుంటాను నేను.” భయపడుతున్నట్టు నటిస్తూనే అన్నాడు రంగడు.

“అచ్చా! ఇంత ఆలోచన వుందిరా ఈ బుర్రలో. సరే రెడీగా వుండు మరి” కన్ను గీటుతూ అంది నీరజ.

ఆ విషయం తెలుసుకున్న ఎంకి వెంటనే తన పథకం ఆవరణలో పెట్టింది.

శంకరానికి, నీరజకు అక్రమ సంబంధం వుందని తెల్లారిణే వాళ్ల పెళ్లి అని ప్రచారం చేయించింది.

ఎంకిని అవమానించినందుకు రంగడు శంకరాన్ని కొట్టబోగా శంకరం రంగని అంతు చూస్తానని బెదిరించినట్లుకూడా ప్రచారం చేయించింది.

“మానా! ఇక చూసుకో, ఆ రోజు లక్క ఇంటిలో ప్రమాదాన్ని ఎదుర్కొన్న పాండవులు తమ ప్రాణాలు దక్కించుకోవడానికి మాత్రమే ప్రయత్నించారు. కానీ మనం అదే లక్క ఇంటిలో మన మానప్రాణాలు దక్కించుకోవడమేకాదు. మన శ్రతువుల ప్రాణాలుకూడా తీస్తాం” అంటూ తన స్లాన్ వానికి వివరించింది.

వెంటనే శంకరానికి చెప్పింది - ఆ సాయంకాలం గెస్ట్ హౌస్ లో అతనికోసం రెడీగా వుంటానని.

ఆ సాయంకాలం...

చీకట్లు అప్పుడప్పుడే ముసురుకుంటున్నాయ్.

ఆ ప్రక్క మామిడితోటలో చీకటి దట్టం కాగానే... జరుగబోయే ప్రళయాన్ని సూచించేలా ఉత్తరాన ఒక మెరుపు మెరిసింది.

ఒకవైపునుండి శంకరాన్ని తీసుకువచ్చింది ఎంకి.

మరోవైపు రంగనికోసం వచ్చింది నీరజ.

నీరజను గదిలో గట్టిగా కట్టి ఎంకి వెంట వున్న శంకరాన్ని గట్టిగా కట్టెతో కొట్టి స్పృహతప్పించాడు రంగడు.

ఆ ఇద్దర్నీ ఒకే గదిలో వేసి...

ఇంటిని అంటించింది ఎంకి...

అన్యాయాల్ని, న్యాయాల్ని, మంచిని, చెడునూ అన్ని విషయాల్లో ఒకేలా ప్రవర్తించే జ్యాలలు భగ్గున మండి ఆ గదిని ఆకలిగా

కబళించసాగాయ్ . నీరజ అరుపుయా, కేకలు
వారినేమాత్రం బాధించలేదు.

ఇల్లు కాలుతోంది...

రంగడు, ఎంకి ఇప్పుడు ప్రళయనృత్యా
న్ని సాగించిన శివపార్యతుల్లా వున్నారు.

వెంటనే ఎంకి, రంగడు తమకు అవసర
మైన వస్తువులతో సహా వేరే గ్రామానికి
తరలిపోయారు.

ఆ తెల్లారి -

గెస్ట్ హౌస్ లో శవాలు ఎంకి, రంగనివని
ప్రజలు నిర్ణయించారు.

నీరజ, శంకరం కల్పి పారిపోతుండగా

తము మాశామని కొందరు చెప్పారు.

ఇదంతా ఎంకి స్టాన్ లో భాగమే.

ధర్మారావుపై కోపంతో ఉన్న ప్రజలు,
ఎంకికి ఎంతో సహాయపడ్డారు ఈ విషయం
లో -

ఇప్పుడు ధర్మారావు తేలుకుట్టిన దొంగ.
అతను ఇప్పుడు ఎవర్నీ, ఏమీ చేయలేడు.

ఎందుకంటే ఆ పల్లెప్రజల దృష్టిలో -

ఎంకి, రంగడు శవాలైపోయారు.

శంకరం, నీరజ లేచిపోయారు.

